

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. , 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПИРДОП, ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Д.И.П.

при участието на секретаря Д.Т.Т.

като разглежда докладваното от Д.И.П. Гражданско дело № 20241860100072 по
описа за 2024 година

Делото е образувано по искова молба, подадена от П. Д. Д., ЕГН: ***** в
качеството на майка и законен представител на малолетните деца Ц.Б.Д., ЕГН: ***** и
Р.Б.Д., ЕГН: ***** срещу техния баща Б. Р. Д., ЕГН: *****, въз основа на която
се иска изменение на месечната издръжка, която ответникът е осъден да заплаща на децата
си по гр.д. №432/2020г. на РС-Пирдоп от 180 лв. на 300 лв. за Ц.Д. и от 170 лв. на 300 лв. за
Р.Д. с оглед изменение на обстоятелствата.

В исковата молба се твърди, че по силата на съдебно решение по гр.д. №432/2020г. по
описа на РС-Пирдоп ответникът е осъден да заплаща месечна издръжка за дъщеря си Ц.Б.Д.
в размер на 180 лв. и за сина си Р.Б.Д. в размер на 170 лв., считано от 20.10.2020г. до
настъпване на обстоятелства, обуславящи изменение или прекратяване на издръжката. Сочи
се, че така постановеният размер на издръжките е от доста време много под нормативно
определения минимум. Сочи се, че нуждите на децата са нараснали с оглед тяхното
израстване. Сочи се, че цените на стоките и услугите от първа необходимост са драстично
увеличени, поради което ищцата- майка на децата е затруднена със закупуването на най-
необходимите вещи за обгрижване на децата. Сочи се, че бащата заплаща определения му
размер на издръжката, като дава и подаръци за различни поводи. Средствата за
допълнително обучение на децата обаче се поемали само от майката, като заплащала и по 50
лв. месечно за всяко от децата за тренировки по карате. Освен това им била закупила и
спортното облекло- „кимона“ за упражняването на спорта и разходите за участие в
състезания. Тези факти били известни на ответника. Ищцата твърди, че създава всички

необходими условия децата да поддържат непрекъснати контакти с баща си, за запазване на връзката и добрите взаимоотношения между тях. Твърди, че тя самата работи, но на минимална работна заплата и няма възможност да работи допълнително, тъй като упражнява непосредствено родителските права върху децата и с оглед все още ниската им възраст е необходимо да бъде по-дълго време с тях. Сочи, че бащата е млад и в трудоспособна възраст, няма задължение за издръжка към други деца, не е ангажиран с непосредствено отглеждане на децата и не поема неотложните допълнителни грижи за тях, свързани с допълнителни средства и затова следва да поеме по-голям дял от месечния размер на издръжката.

В едномесечния срок по чл. 131, ал.1 ГПК по делото е постъпил писмен отговор от ответника Б. Р. Д., като същият заявява, че не оспорва факта, че с ищцата са родители на децата Ц.Б.Д. на 11 години и Р.Б.Д. на 7 години. Оспорва обаче предявените иски по размер, като счита, че размерът на претендираната издръжка е изключително завишен предвид възможностите му като родител да дава такава. Твърди, че до момента редовно е заплащал определената издръжка, като е давал на децата и определени суми за техни ежедневни нужди на ръка. Твърди, че при всяко идване на децата при него, им дава и пари на ръка. Твърди, че ги е водил и на басейни, както и че им купува дрехи и всичко, което са пожелали когато са заедно. Не било вярно твърдението, че не закупува лекарства на децата, като всъщност често ищцата му се обаждала и му казвала какви лекарства са нужни, а той ги закупувал и ги носел в дома ѝ в с.*****. Твърди, че работи във фирма „*****“ ООД като охранител в бивша петролна база в с.***** и получава трудово възнаграждение към минимума. Освен това твърди, че пътува от гр.Копревница до работата си с личния си автомобил, тъй като няма служебен. Сочи, че ако заплаща 600 лв. месечна издръжка на децата, за неговата собствена ще останат по-малко от 300 лв. на месец, което е недостатъчно дори да си плаща сметките и за храна. Заявява, че е съгласен издръжката да бъде увеличена на по 240 лв. за всяко едно от децата, а при възможност ще продължава да дава и по-големи суми на ищцата. Моли съда да постанови решение, с което да определи месечна издръжка на децата Ц.Б.Д. и Р.Б.Д. от по 240 лв. месечно за всяко от тях и да отхвърли исковите за горницата от 300 лв. като неоснователни и недоказани.

В проведеното открито съдебно заседание ищецът П. Д. Д. не се явява лично, но се представлява от упълномощения свой процесуален представител адв. П.А.А. от АК-Пазарджик, която поддържа исковата молба и в хода на устните състезания моли съда да постанови съдебен акт, с който да уважи предявените иски и да увеличи издръжката на двете малолетни деца до поискания размер, като счита, че размерът е коректен с оглед израстването на децата и е съобразен с най-необходимите им нужди. Според адв.А.-А. не се оспорват фактите и обстоятелствата, изложени в исковата молба. Счита, че с оглед на това, че бащата не е ангажиран с отглеждането на децата непосредствено, няма задължения да издържа други деца и възходящи и с оглед факта, че майката е с по-малко месечно възнаграждение, бащата следва да заплаща искания размер на издръжката. Сочи се, че майката е направила всичко възможно децата да спортуват и да изгражда у тях добра

физическа култура и ноторно известно било, че за упражняване на допълнителни спортни занимания се изискват средства, които на практика трудно се покриват и децата не би следвало да бъдат лишавани от това. Адв. А.-А. счита, че минималният законоустановен размер на издръжката се присъжда на новородено дете, а тук децата са вече пораснали. Счита, че изложените в исковата молба обстоятелства се потвърждават от доклада на ДСП-Пирдоп. Счита, че бащата има възможност да положи усилия да получава по-добри доходи, тъй като е млад и в добро здраве и да поеме пълна отговорност относно издръжката на децата си. Иска се и присъждане на разноски.

Ответникът Б. Р. се явява лично в проведеното открито съдебно заседание и се представлява от упълномощената адв.Д. Н. от ВрАК, която оспорва исковата молба по размер. В хода по същество на делото адв.Н. заявява, че в тежест на ищцовата страна е било да докаже твърденията, изложени в исковата молба, което тя не е сторила нито с писмени, нито с гласни доказателства. Заявява, че не е ноторно известно, че майката на децата заплаща 50.00 лв. на месец за тренировки, а това е само твърдение, което не е доказано. Не било ноторно известно и всичко останало, което майката заплаща. Сочи, че единственото доказателство, което се представя, е за доходите на майката, като доходите ѝ са близки с тези на бащата. Според адв.Н., предвид липсата на каквито и да е доказателства във връзка с изложеното в исковата молба, справедливо било да бъде определена издръжка в размер на 240.00 лв. за всяко от децата. Твърди, че ако доверителят ѝ заплаща по-висока сума, за него няма да останат почти никакви средства за живот на месец. Сочи, че доверителят ѝ не е безработен и не е коректно другата страна да се позовава на това дали той може или не да си намери друга работа. Сочи, че доверителят ѝ е положил достатъчно усилия да работи и да осигурява децата си, не е отказал издръжка и когато взима децата в режима, определен за лични контакти, им осигурява храна, топлина и всичко, което им е необходимо. Моли съда да постанови решение, с което да определи издръжка от 240.00 лв. за всяко от децата, с всички последствия и да се присъдят разноски на доверителя ѝ.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

От представените по делото удостоверения за раждане - №*** от *****г. и № *** от *****г., издадени от дл.лице към община Пазарджик въз основа на актове за раждане №***/*****г. и №***/*****г. е видно, че родители на децата- Ц.Б.Д. /родена на *****г./ и Р.Б.Д. /роден на *****г./ са П. Д. Д. и Б. Р. Д..

От приобщеното съдебно решение №13 от *****г. по гр.д. № 432/2020 г. по описа на Районен съд-Пирдоп, се установява, че с него съдът е изменил размера на присъдената през 2016г. на децата Ц.Б.Д. и Р.Б.Д. издръжка, като е осъдил баща им Б. Р. Д. да заплаща на дъщеря си Ц.Д. издръжка в размер на 180.00 лв. месечно, а на сина си Р.Д.- издръжка в размер на 170.00 лв. месечно, считано от 20.10.2020г., ведно със законна лихва за забава, до настъпване на основание за изменение или прекратяване на издръжката.

Ответникът Б. Р. Д. е представил удостоверение изх. №137/14.02.22024г., издадено от „****“ ООД, според което за периода от 01.2023г. до 12.2023г. е получил брутен доход в

общ размер на 11318.92 лв. или средномесечно – 943.24 лв.

Ищцата П. Д. Н. също е представила доказателства за доход, а именно: два броя удостоверения от различни работодатели, тъй като е променила местоработата си. Според удостоверение изх. № 225/29.02.2024г., издадено от „*****“ ЕООД за периода от 01.01.2023г.-01.09.2023г. ищцата Н. е получила брутно трудово възнаграждение в размер на 6334.79 лв. или средномесечно – 703.86 лв. Според удостоверение изх. № 1/05.03.2024г., издадено от „*****“ ЕООД за периода от 10.2023г.-12.2023г. ищцата Н. е получила брутен доход от 2162.73 лв. или средномесечно – 720.91 лв.

Приложен е по делото социален доклад от ДСП-Пирдоп изх. №***** г. В хода на проведеното социално проучване е установено, че след раздялата на родителите на децата Ц. и Р.Д.и през 2016г. майката, заедно с децата, е заживяла в дома на родителите си в с.*****, а със спогодба по гр.д. №548/2016г. на РС-Панагюрище родителските права са предоставени за упражняване от майката П. Д., като за бащата Б. Д. е определен режим на лични контакти с децата. Видно е от социалния доклад, че същият е базиран на проведени срещи с двамата родители, осъществен конктк с децата, посещение на жилището, в което майката отглежда децата и получена информация от ОУ „*****“ и личния лекар на децата. Установено е, че майката полага необходимите грижи за децата и осигурява основните им битови, здравни и образователни потребности. Посочено е, че личен лекар на двете деца е д-р Н.Б., с адрес на практиката в с.*****, като видно от представената служебна бележка от личния лекар децата редовно се водят на профилактични прегледи и са направени всички задължителни за възрастта им имунизации. Лекарят е съобщил, че децата са здрави и нямат специфични здравни потребности. Посочено е още, че децата се отглеждат в жилище, находящо се в с.*****, собственост на наследниците на починалия баща на майката – Д.Д.. Същото представлявало къща на два етажа, първият от които се обитава от баабта на децата Ц.Д., а вторият се състои от кухня, три стаи и сервизно помещение, като майката и двете деца към момента ползват кухнята и две от стаите, едната от които е обособена като детска стая. Обзавеждането било с мебели и вещи, обичайни за потребление. При осъществените с двете деца контакти в жилището, в което те се отглеждат, е установено, че те са спокойни в присъствието на майка си и са добре облечени, с дрехи, подходящи за възрастта им и сезона. Относно трудовата заетост на родителите е посочено, че майката работи като барман в „*****“ ЕООД с работно място в гр.Панагюрище до където ежедневно пътува, а до 14.09.2023г. е работила в „*****“ ЕООД като чистачка и до 31.12.2023г. е получавала средномесечно брутно трудово възнаграждение от 708.13 лв. Посочено е, че майката са подпомага от Дирекция „Социално подпомагане“-Пирдоп с месечни помощи за две деца, изплащани на основание чл.7, ал.1 ЗСП за деца в размер на 110.00 лв. За бащата Б. Д. е посочено, че работи като охранител във фирма „*****“ ООД, като за периода от 01.01.2023г. до 31.12.2023г. е получил средномесечно брутно трудово възнаграждение в размер на 943.24 лв. Според социалния доклад децата познават роднините си по майчина и бащина линия, като ежедневно в грижите за тях участва баба им по майчина линия, а при бащата в обгрижването им участват баба им и дядо им по бащина

линия. Сочи се, че през учебната 2023/2024г. детето Ц. Д. е ученичка в четвърти клас в ОУ „*****“ с.*****. В проведения разговор с класния ръководител на детето- адв.П.В., същата е съобщила, че детето редовно посещава учебните занятия и се справя отлично с усвояването на учебния материал. Също така детето спазвало реда и дисциплината, установени в училище. Осигурени му били необходимите пособия и учебни помагала. Майката се интересувала от поведението и развитието на детето и поддържала връзка с класния ръководител. За Р. е посочено, че е ученик в първи клас в същото учебно заведение. В проведен разговор с класния му ръководител – г-жа Б.К., същата е съобщила, че детето редовно посещава училище, старее се и се справя с усвояването на учебния материал, няма проблеми с дисциплината, като са му осигурени и всички необходими пособия и учебни помагала. Майката редовно поддържала връзка и с този класен ръководител. Посочено е в социалния доклад, че децата се отглеждат от майката в сигурна и спокойна среда, контактуват редовно с баща си, имат изградена емоционална връзка и с двамата си родители, които общуват по между си единствено относно въпроси, свързани с децата. Посочено е, че до момента в отдел „Закрила на детето“ При Дирекция „Социално подпомагане“ – Пирдоп не са постъпвали данни за negliжиране на децата в семейната среда, в която се отглеждат. В хода на социалното проучване не са получени данни за специфични здравни или образователни потребности на двете деца. В заключение се сочи, че от значение е осигуряването на средства за издръжка и от двамата родители, като по този начин по-пълно биха били задоволени потребностите им, а размерът следва да е съобразен с нуждите им от подслон, храна, облекло, здравеопазване и образование. Посочено е, че следва да се има предвид, при определяне размера на издръжката, както нарасналите нужди на децата, така и обстоятелството, че присъдената издръжка, която изплаща бащата към момента е под определения от Семейния кодекс минимален размер.

На ищцовата страна е бил допуснат до разпит един свидетел при режим на довеждане, но в съдебно заседание страната се отказва от разпита на допуснатия свидетел.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Предявени са кумулативно субективно съединени иски с правна квалификация чл.150 вр. чл.143, ал.1 СК за увеличаване размера на присъдената на Ц.Б.Д. и Р.Б.Д. издръжка.

Разгледани по същество, исковите са ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНИ.

На първо място, безспорен и доказан по несъмнен начин е фактът, че ответникът Б. Р. Д. е баща на малолетните Ц.Б.Д. и Р.Б.Д. и до настоящия момент той е заплащал издръжка от по 180 лв. месечно на дъщеря си Ц.Д. и по 170 лв. на сина си Р.Д., какъвто размер е бил определен със съдебното решение по гр.д. №432/2020г. на РС-Пирдоп.

Спорен в настоящото производство е въпросът налице ли са предпоставките на чл.150 СК за изменение на определената с решение № 13/***** г. по гр.д. № 432/2020 г. на Районен съд- Пирдоп издръжка за децата Ц.Б.Д. и Р.Б.Д. над минималния към момента

размер на издръжката, следва ли същата да бъде увеличена и в какъв размер.

За да се уважат предявените искове по чл.150 СК, следва да се докаже изменение на условията, при които е присъдена първоначалната издръжка. В т.19 на ППВС № 5/16.11.1970г. е направено тълкуване на понятието „изменение на обстоятелствата” като е посочено, че такова ще има, когато е налице трайно съществено изменение в нуждите на издържания или трайна и съществена промяна във възможностите на задълженото лице. Предпоставките са дадени при условията на алтернативност, поради което е достатъчно наличието само на една от тях, за да се приеме, че искът е доказан по своето основание. Съдебната практика приема също така, че под „траен характер” следва да се определи онова ново фактическо състояние, което изключва възможността да се възвърне състоянието преди изменението на обстоятелствата. С Постановление № 5/16.11.1970г. на Пленума на ВС и Постановление № 5/31.11.1981 г. на Пленума на ВС, е прието, че възможностите на лицата, които дължат издръжка, се определят от техните доходи, имотно състояние и квалификация, а нуждите на лицата, които имат право на издръжка, се определят съобразно с обикновените условия за живот на тях, като се вземе предвид възрастта, образованието и други обстоятелства, които имат значение за случая. Двамата родители дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца съобразно възможностите на всеки от тях по отделно, като те дължат издръжка, независимо от това дали са работоспособни и могат да се издържат от имуществото си. Цитираните принципи са установени и с разпоредбите на чл.142 СК, чл.143, ал.1 и ал.2 СК и съдебната практика.

В чл.142, ал.2 СК е определен минимален размер на издръжката за едно дете. Този минимален размер се дължи от родителя, който не упражнява родителските права, независимо дали същият има възможност да го осигури, тъй като задължението за издръжка на малолетен и непълнолетен има абсолютен характер. Това е началната стойност, от която съдът следва да изходи при определяне размера на дължимата издръжка. Следователно до този размер родителят има дълг към своето дете и не следва да се отчита дали нуждите на детето са нараснали значително и дали доходите на родителя са се увеличили, т.е. за присъждане на увеличение до размер на издръжката по чл.142, ал.2 СК е достатъчно самото завеждане на иск по чл.150 СК. Щом законодателят периодично изменя размера на минималната работна заплата за страната, спрямо който се определя и минималната издръжка, това е достатъчно да се приеме, че се наблюдава изменение и в социално-икономическата обстановка в държавата, което се отразява и на нуждите на ненавършилите пълнолетие деца. Към настоящия момент, а именно: след 01.01.2024 г. минималната работна заплата в Република България е 933.00 лв., а $\frac{1}{4}$ от нея се равнява на 233.25 лв., т.е. това е минимумът на дължимата издръжка за всяко едно дете.

За претендираната издръжка над 233.25 лв. обаче в тежест на ищовата страна е доказване на фактите, които водят до нарастването на нуждите, както и самите нараснали нужди на децата, каквото нарастване се твърди, че се наблюдава.

Съдът намира, че с ангажираните писмени доказателства се доказаха определени обстоятелства, от значение за правилното решаване на делото, като има обаче и твърдения,

за които не бяха ангажирани доказателства от страната, в чиято тежест е доказването им.

На първо място, не се твърди и не се доказва възможностите на бащата да дава издръжка да са нараснали. Установява се, че бащата все още работи в същото дружество, в което е работил и при постановяване на съдебното решение по гр.д. №432/2020г., като заплатата му и тогава и към момента съвпада с минималната за страната работна заплата. Правилно е становището на процесуалния представител на бащата- адв.Н., че не може съдът да основава решението си на възможности и бедещи хипотези, свързани с това, че евентуално бащата би могъл да си намери по-високо платена работа, тъй като е млад и здрав. Съдът преценява фактите, такива каквито са. В този смисъл, алтернативата „трайна и съществена промяна във възможностите на задълженото лице“ не може да е основание за изменение размера на издръжката, тъй като такава промяна при бащата няма. Той признава исковете до размера от 240.00 лв. и моли за горницата да бъдат отхвърлени именно на това основание- че няма възможност да заплаща увеличена издръжка. Това обаче би било без значение ако се установи, че нуждите на децата от издръжка са нараснали, за което следва да се преценят всички относими фактори и доказателства.

Основен факт, който съдът установи е, че издръжката на децата Ц.Д. и Р.Д. е актуализирана преди точно 3 години, който период неминуемо е свързан с физическо израстване и съзряване на децата. Към момента и двете деца вече са ученици- по-голямото в 4-ти клас, а по-малкото – в 1-ви клас. Налице са при тях специфичните за всеки ученик нужди от подходящо ежедневно облекло, спортни екипи, обувки, учебни пособия и помагала. Категорична е съдебната практика, че при преценка основателността на иск за изменение на издръжката, се взема предвид възрастта на децата, тъй като тя е свързана пряко с нуждите им. В настоящия случай, промяната във възрастта на двете деца обхваща 3 години от живота им, които са съществени с това, че двете деца са преминали от „деца в детска градина“ в „ученици“, т.е. настъпили са промени в обстоятелствата, при които размерът на издръжката е бил формиран, касателно етапа на живот на двете деца.

Спорът между страните се концентрира в това какъв е необходимият месечен размер на издръжката за двете деца и дали същият е доказан.

Процесуалният представител на ищцата неправилно счита, че по делото има ноторно известни факти и поради това неправилно схващане, въпреки че насрещната страна е оспорила размера на претенциите, а съдът е разпределил конкретно доказателствената тежест, е игнорирано от страната-ищец задължението за ангажиране на доказателства за нуждите на децата и не са представени абсолютно никакви доказателства, свързани с тези твърдяно нараснали нужди. Информация за тези нужди съдът може да черпи донякъде единствено от приложения социален доклад.

В действителност, трудно доказуем е месечният размер на паричните разходи за дрехи, обувки и храна на двете деца. Документи за закупуването на такива стоки не са представени, а дори и да бяха представени, те не могат да са категорично доказателство, че закупеното отговаря на нуждите на децата. Спокойно обаче страната можеше да ангажира свидетелски показания в тази насока, а това не бе сторено. От социалния доклад може да се

извлече информация обаче, че децата биват обличани с подходящи за възрастта им и сезона дрехи, както и че се хранят добре, щом са здрави.

Според съда пълноценното хранене и подходящият хранителен режим на съзряващи момиче (каквото е Ц.) и израстващо момче (каквото е Р.) изисква отделянето на бюджет поне от по 250 лв. месечно за всяко от децата. Като ученици децата неминуемо ще следва да се хранят и в училищна среда, където да заплащат консумираната храна и напитки, и житейски неприемливо е децата да не разполагат поне с по 5 лв. дневни пари за храна, при условие, че богатите на витамини и други полезни съставки храни и сокове за две хранения /сутрин и на обяд/, дори биха надвишили тази сума. Отделно от това, вечерните хранения на децата в домашни условия също са свързани с не малък разход, доколкото майката следва да закупува продукти и да приготвя храна, която отново да е подходяща за тях. Отделно от това, хранителните продукти са най-бързо поскъпващите стоки и за две години стойността на този разход се е изменила в посока „увеличение“.

Към момента на предходното съдебно решение детето Ц. е било ученичка в първи клас, а брат й- Р., е бил възпитаник на детска градина. Към момента и двете деца са ученици, което предопределя по-високи разходи за образователните им пособия, в сравнение с тези от преди и особено в сравнение с детската градина, където обучението не е основен фактор, а допълващ такъв. В този смисъл, преминаването на децата Ц. и Р. в следващ етап на обучителната им форма, само по себе си ще води до изменение на обстоятелствата относно тези деца, свързани с техните нужди и съответните разходи за тях.

Отделно от това, училищните занимания са свързани със закупуването и на други училищни материали- тетрадки, химикали, пособия, екипировка за физическо възпитание. Разходите за дрехи и обувки също са пряко свързани с ежедневието на децата в училище, тъй като подходящият външен вид в училище е наложителен, а износването на дрехите и смяната на сезоните пък изискват периодичната им подмяна. В съчетание на обстоятелствата, че децата са израснали физически, а дрехите и обувките са поскъпнали, то отново се налага извод за изменение в нуждите на децата.

Във връзка с изложеното по-горе, съдът счита, че за нуждите на децата от дрехи, обувки, учебници и училищни пособия, семейството следва да разполага с бюджет от по 100 лв. месечно за всяко от децата.

Децата нямат здравословни проблеми и за тях не се установяват специфични нужди, въпреки което за съпътстващи разходи, свързани с необходимостта от закупуване на лекарства, семейството следва да разполага с допълнителни средства. Това е така, тъй като грипните състояния и боледуването в училищна възраст не са изключени по отношение на двете деца, а напротив- изключително вероятни са. Те могат да бъдат определени като „извънредни разходи“, но все пак следва да бъдат предвидени в издръжката им. За тези извънредни разходи за лекарства и за евентуални други нужди от културно и социално естество са необходими минимум по 50 лв. месечно за всяко от двете деца. Тук евентуално могат да се включат и спортните занимания, каквито майката твърди, че децата

осъществяват и за които твърди, че заплаща ежемесечни разходи, но не представя доказателства, а обективно е могла да ангажира такива.

През изминалия 2-годишен период в действителност се е променила и икономическата обстановка в страната, както твърди процесуалният представител на ищеца. Статистическите данни на Националния статистически институт за тримесечен разход на член от домакинството могат да се ползват като насока. За първото тримесечие на 2021г. (когато е постановено предходното съдебно решение) НСИ отчита 1607.20 лв. среден разход на лице от домакинството. След изключване на разходите, които не са типични за малолетно дете (оставяйки единствено разходите за храна, облекло и обувки, здравеопазване, култура и образование), размерът на средния разход на дете за тримесечие възлиза на около 930 лв., т.е. около 310 лв. месечно. Пак според данните на НСИ паричният разход на лице от домакинство през второто тримесечие на 2023 г. е 2149 лв. Отново изключвайки разходите, нетипични за дете, остава сума от около 1242 лв. за тримесечие, т.е. около 415 лв. месечно. Този разход е за средно статистическо семейство и дете, живеещо в такова.

С оглед всичко изложено, като се има предвид обаче, че специфични и конкретни нужди на децата не се доказват, съдът намира, че разходите на малолетните Ц.Б.Д. и Р.Б.Д. са по-големи от присъдените им с решението по гр.д. №432/2020г., на РС-Пирдоп. При отчитане на всички релевантни обстоятелства, издръжката на малолетния Р.Д. възлиза на около 440 лв. месечно, а тази на Ц.Д. - на около 460 лв. месечно предвид по-голямата ѝ възраст и образователен етап. От тази сума бащата следва да заплаща по-голямата част - 240 лв. за Р. и 260 лв. за Ц., а майката- останалата част, като се има предвид, че тя осъществява пряката грижа по отглеждането на децата и осигурява жилището, в което децата живеят. Сумата, на която са оценени нуждите на децата, е недостатъчна за охотен живот и изключва задоволяване на нужди над обикновените, но именно „обикновените нужди“ са тези, които издръжката цели да гарантира. По-големи от тези нужди и не бяха доказани.

С оглед на всичко гореизложено, съдът намира предявените искове за основателни до размера от 240 лв. месечна издръжка за Р.Д. и 260 лв. месечна издръжка за Ц.Д., считано от завеждане на исковата молба на 05.02.2024г., ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до настъпване на законова причина за изменение или прекратяване на издръжката. В останалата част- до пълния предявен размер на двата иска – от по 300 лв. месечна издръжка за всяко от децата, същите следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

С оглед изхода на спора, ответникът Б. Д. следва да бъде осъден да заплати държавна такса по сметка на РС-Пирдоп върху увеличения размер на издръжката на двете си деца (4% върху увеличените платежи за 3 години), а именно: 216.00 лв. Ищците по иска за издръжка са освободени от заплащане на държавна такса (чл.83, ал.1, т.2 ГПК), поради което за размера, за който исковете са отхвърлени, държавна такса не се дължи.

С оглед изхода на спора и частичното уважаване на исковете ответникът дължи съразмерно с уважената част на исковете /чл.78, ал.1 ГПК/ част от сторените разноски за адвокатски хонорар на ищцата, каквото искане е отправено от процесуалния представител

адв.П.А.А.. Представен е договор за правна помощ, в който е отразено, че на адв.А.-А. е била заплатена в брой сумата от 500 лв. за осъществяване на процесуалното представителство. Припадащата се част от сумата, която ответницата следва да заплати, съразмерно с уважената част от исковете, е 300.00 лв. Процесуалният представител на ответника- адв.Д. Н., също е заявила искане за присъждане на разноски, като е представила договор за правна помощ, в който е отразено, че от страна на ответника е заплатен адвокатски хонорар в брой в размер на 600 лв. за осъщественото процесуално представителство. С оглед изхода на спора и частичното отхвърляне на исковете, на основание чл.78, ал.3 ГПК, ищцата дължи на ответника, съразмерно с отхвърлената част от претенциите, сумата от 240 лв., тъй като ищцата не е освободена от заплащане на разноски на насрещната страна.

Следва да бъде допуснато предварително изпълнение на решението, на основание чл. 242, ал. 1 ГПК, в частта за присъдената издръжка.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ, на осн. чл.150 СК вр. чл.143, ал.1 СК, размера на издръжката, която Б. Р. Д. е осъден по силата на решение № 13/***** г. по гр.д. № 432/2020 г. на РС-Пирдоп да заплаща на малолетното си дете Ц.Б.Д., ЕГН: ***** като **Я УВЕЛИЧАВА** от 180.00 лв. месечно на 260.00 лв. /двеста и шейсет лева/ месечно и **ОСЪЖДА** Б. Р. Д., ЕГН: *****, с адрес гр.*****, ул. „*****“ №** **ДА ЗАПЛАЩА** издръжка в увеличения ѝ размер – **260.00 лв. /ДВЕСТА И ШЕЙСЕТ ЛЕВА/ МЕСЕЧНО** на детето Ц.Б.Д., ЕГН: *****, чрез неговата майка и законен представител П. Д. Д., ЕГН: *****, считано от предявяване на иска на 05.02.2024 г. до настъпване на основания за изменяване или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска от датата на падежа до изплащане на дължимата сума, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** иска в останалата му част за горницата над 260.00 лв. до пълния размер на претенцията от 300.00 лв., като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ИЗМЕНЯ, на осн. чл.150 СК вр. чл.143, ал.1 СК, размера на издръжката, която Б. Р. Д. е осъден по силата на решение № 13/***** г. по гр.д. № 432/2020 г. на РС-Пирдоп да заплаща на малолетното си дете Р.Б.Д., ЕГН: ***** като **Я УВЕЛИЧАВА** от 170.00 лв. месечно на 240.00 лв. /двеста и четирийсет лева/ месечно и **ОСЪЖДА** Б. Р. Д., ЕГН: *****, с адрес гр.*****, ул. „*****“ №** **ДА ЗАПЛАЩА** издръжка в увеличения ѝ размер – **240.00 лв. /ДВЕСТА И ЧЕТИРИЙСЕТ ЛЕВА/ МЕСЕЧНО** на детето Р.Б.Д., ЕГН: *****, чрез неговата майка и законен представител П. Д. Д., ЕГН: *****, считано от предявяване на иска на 05.02.2024 г. до настъпване на основания за изменяване или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска от датата на падежа до изплащане на дължимата сума, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** иска в останалата му част за горницата над 240.00 лв. до пълния размер на

претенцията от 300.00 лв., като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА, на осн. чл.78, ал.1 ГПК, Б. Р. Д., ЕГН: *****, с адрес гр.*****, ул. „*****“ №32 **ДА ЗАПЛАТИ** на П. Д. Д., ЕГН: *****, с адрес: с.*****, ул. „*****“ №**, сумата от **300.00 лв. /триста лева/**, представляваща заплатени от ищцата разноси за адвокатски хонорар, съразмерно на уважената част от исковете.

ОСЪЖДА, на осн. чл.78, ал.3 ГПК, П. Д. Д., ЕГН: *****, с адрес: с.*****, ул. „*****“ №17 **ДА ЗАПЛАТИ** на Б. Р. Д., ЕГН: *****, с адрес гр.*****, ул. „*****“ №**, сумата от **240.00 лв. /двеста и четирийсет лева/**, представляваща заплатени от ответника разноси за адвокатски хонорар, съразмерно на отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА Б. Р. Д., ЕГН: *****, с адрес гр.*****, ул. „*****“ №** **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт и по сметка на Районен съд-Пирдоп държавна такса върху увеличения размер на издръжката, в размер на **216.00 лв. /двеста и шестнайсет лева/**.

ДОПУСКА, на основание чл. 242, ал. 1 ГПК, **ПРЕДВАРИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ** на решението в частта за увеличения размер на издръжката.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба в двуседмичен срок, считано от 27.03.2024 г. пред Софийски окръжен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия при Районен съд – Пирдоп: _____